

HA MORT J. V. FOIX

Sols, i de dol

Dijous passat, quasi sobtadament, moria Joan Vicenç Foix. Un dia després de fer noranta-quatre anys. Periodista i pastisser, polític i «investigador de la poesia», la seua mort ha estat sentida del nord al sud del nostre país.

A. Maresma

El senyor Foix va morir dijous passat al voltant de les tres de la tarda. L'autor de *Sol, i de dol*, se n'anà senyorívolament, sense molestar ningú ni fer-se de pregar. Mentre celebrava els noranta-quatre anys, a la taula de casa seva, va dir que li feia una mica de mal el coll. Pocs minuts després el senyor Foix, pastisser de Sarrià, era mort i J. V. Foix, poeta, entrava en la categoria dels mestres a qui ningú podrà demanar mai més un consell oral.

A partir d'aleshores, el número 9 del carrer Setantí, primer, i el Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, després, varen ser un degoteig, constant però sense estridències, d'amics, admiradors i autoritats. «J. V. Foix ha mort» era l'únic, senzill i exacte, cartell que anunciava el traspass a la porta dels dos establiments de pastisseria de què era propietari. «J. V. Foix ha mort» era el missatge que, veu a veu, s'anà transmetent des de Port

de la Selva i les terres rècies del nord fins a Elx i el sud més llunyà que entenia i feia seu el llenguatge original i creatiu d'aquest Premi d'Honor de les Lletres Catalanes de 1973 i Premi Nacional de les Lletres Espanyoles de 1984.

Periodista i pastisser, polític i «investigador de la poesia». Amic de pintors i escultors, J. V. Foix tenia fama de modest i treballador, de digne i hermètic, d'autor difícil. Ara, soterrat ja —prop de Carles Riba— comença l'obra de fixar definitivament la seva imatge davant la història, una empresa gens fàcil, a la qual ens hem volgut sumar des d'aquestes pàgines redactades en calent hores després de la seva mort. Són les opinions i els records d'Albert Manent, Vinyet Panyella, Jaume Pedrós, Carme Bofill, Jaume Vallcorba-Plana i un grapat dels nostres poetes joves. Ells contenen la imatge que un país sempre necessitat de poetes tenia del senyor Foix. Del poeta J. V. Foix. □

Amics, admiradors i autoritats: un degoteig constant.

DOMÈNIC UMBERT

